

figer han: de Mager bethde Intet. Det er sagt af enkelte ærede Talere, at man ikke skulde lade Kjøbstæderne savne en ny Communallov; en enkelt Taler (Thune) har sagt, at Kjøbstæderne ikke ville talke os derfor; og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (Jessen) sagde, at man ikke burde lade Kjøbstæderne vente længere. Med Hensyn til Talfen skal jeg bemærke, at de, der ikke ville talke os, det er den høiest beskattede Fæmtedeel; de ville ikke talke os, naar de ikke faae denne Valgret, det er jo ganske vist, men hvorvidt de Fivesemtebele eller den største Deel af dem vil talke os, derom troer jeg, de ærede Rigsdagsmænd ligesaa lidt kunne domme som vi Andre. Jeg har f. Ex. allerede faaet Tak fra et Par Kjøbstæder for den Stilling, jeg sidst indtog i Folkethinget med Hensyn til denne Sag. Naar jeg anfører det, saa er det naturligtvis ikke, fordi jeg betvivler, at jo de ærede Rigsdagsmænd, der ville vedtage Loven, som den nu foreligger, ville faae Tak fra den høiest beskattede Fæmtedeel, fordi de stille sig saaledes, som de gjøre; jeg anfører det Altsammen her, ikke som Noget, der skal bevise Noget; i saa Henseende lægger jeg ingen Vægt derpaa, skjøndt jeg for mit personlige Vedkommende lægger megen Vægt derpaa. Man har dernæst anført, at det skulde være et saa stort Gode, at Valgbarheden blev fri. Uagtet den strenge Dom, den sidste ærede Taler nylig sælvede over en Ytring, skal jeg dog udtale, at det er min Mening, at den Valgbarhed, man her vil give, ikke vil sige Stort. Jeg troer ikke, at Fæmtebeelen ved Valget af den større Halvdeel vil gaae udenfor sin egen Valgklasse, og man maa jo erindre, at i de øvrige $\frac{4}{5}$ træder jo den femte Fæmtedeel ogsaa ind med ved Valget af den mindre Halvdeel; denne Fæmtedeel bliver jo altsaa ikke alene Vælger af den større Halvdeel, men den træder med hele sin knusende Vægt ind med overfor de Andre ved Valget af den mindre Halvdeel. Ved deres store Formue og store Indflydelse paa de $\frac{4}{5}$ (R. Jensen: Og store Indsigt) ja, ogsaa store Indsigt, dominere de ogsaa Valget af den mindre Halvdeel, og de vilde jo bruge Anledningen til at forhindre, at der ikke bliver valgt Noget af disse $\frac{4}{5}$, medmindre de vide, at det er Mænd, der ville gaae i samme Retning som de selv. Det

er ganske vist, at man ofte seer, at de mere privilegerede Vælgere vælge en mindre Mand, en Mand, som er udenfor Privilegiet, men saa seer man jo ogsaa gjerne, at det er en Mand, som de kende isærveien som en saadan, der sætter stor Pris paa at staa sig godt med dem, og om hvem de derfor ogsaa vide, at han vil gaae med dem, der ene valgte af den Valgklasse, hvortil han ikke selv hører. Saadanne Folk ville de altid kunne finde, selv blandt de allerlaveste Classer; men det vil jo ikke være nogen Fordeel for den store Fleerhed, at disse Folk blive valgte, og paa denne Maade vil det jo slet ikke være til nogen Fordeel, at Valgbarheden bliver fri. Naar Spørgsmaalet er om et Fremskridt, saa har jeg allerede udtalt, at jeg anseer Loven saaledes som den er kommen fra Landstthinget, for et Tilbagekridt, og det skal jeg derfor ikke videre opholde mig ved. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amt's 5te Valgkreds (Klein), der ogsaa forsvarede Loven saaledes, som den nu foreligger, gjorde sig bestandig stibdig i en Fortalelse, idet han talte om at dele Vælgerne i to Dele, hvoraf hver valgte sin Halvdeel. Det meente han naturligvis ikke, thi har han meent det, saa har han ikke læst Loven; det var naturligvis en Fortalelse, men det var uheldigt, at han bestandig i sin Tale gjentog det Samme, og derfor vil jeg erindre om, at her ikke er Tale om at dele Vælgerne i to Classer, hvoraf hver vælger sin Halvdeel, men her er Tale om at give en vis lille Deel af Vælgerne Ret til at vælge de Fleste, og dernæst give dem fuld Ret til tilfjemed de Andre at vælge den øvrige Deel af Forsamlingernes Medlemmer. Den ærede Rigsdagsmand yttrede, at naar man ikke vilde tage en saadan Bestemmelse som den, der her foreligger, skulde man give Alle lige Valgret; i saa Henseende undrer det mig, at det ærede Medlem ikke har stillet et Endringsforslag i den Retning; thi, dersom han havde gjort det, skulde jeg gjerne have stemt for det; Grunden, hvorfor vi ikke have stillet et saadant Forslag, have vi saa ofte udtalt, at jeg ikke behøver at sige det igjen. Naar et Par ærede Rigsdagsmænd have udtalt, at de havde helst seet, om Udvalget var kommet Landstthinget mere ind, navnlig ved at foreslaae, at $\frac{1}{5}$ af Vælgerne